

تنوع گونه‌ای کنه‌های خانواده Macrochelidae (Acari: Mesostigmata)

در برخی از مناطق شهر شیراز

نواب اسدپور^۱، هادی استوان^{۲*}، شهرام حسامی^۳

۱- دانشجوی دکتری، گروه حشره‌شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

۲- استاد گروه حشره‌شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

۳- دانشیار گروه حشره‌شناسی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

چکیده

تنوع گونه‌ای به عنوان یکی از مهمترین شاخص‌های نشان دهنده تغییرات در اکوسیستم‌ها است. در این میان، کنه‌ها به علت تنوع تغذیه‌ای، فراوانی و همه‌جازی بودن، می‌توانند نماینده مناسبی از بندپایان موجود در خاک باشند، نظر به اینکه کنه‌های میان استیگمایان از نظر تعداد و پراکنش بزرگترین راسته در بین کنه‌های بالاراسته Parasitiformes می‌باشند و قادر به زندگی در زیستگاه‌های مختلف خاکی هستند می‌توانند از اهمیت اکولوژیکی زیادی برخوردار باشند، بدین جهت تنوع گونه‌ای کنه‌های میان استیگمایان از خانواده Macrochelidae طی سال ۱۳۹۵ زیادی برخوردار باشند، بدین جهت تنوع گونه‌ای کنه‌های میان استیگمایان از خانواده Macrochelidae طی سال ۱۳۹۵ در شهر شیراز مورد مطالعه قرار گرفت.

روش‌ها: در مجموع ۸ گونه از ۲ جنس متعلق به خانواده Macrochelidae از ۱۲ میزان گیاهی در بوستانهای شهر شیراز جمع‌آوری و شناسایی شد. در فصل بهار و پاییز بیشترین تعداد نمونه جمع‌آوری شد. در مهر ماه و تیر به ترتیب بیشترین تا کمترین نمونه‌ها جمع‌آوری شدند در بین میزانهای گیاهی پیراکانتا با ۱۰۹ نمونه و کاج با ۳۳ نمونه به ترتیب بیشترین تا کمترین میزان را داشتند. داده‌ها با استفاده از نرم افزار Excel و Past4.02 و Spss23 بررسی شد. محاسبه تنوع زیستی با شاخص‌های شانون وینر، سیمپسون، مارگالف، پیت، منهینک انجام شد.

یافته‌ها: گونه (Glyphtolaspis confusa) با ۱۷۰ نمونه (۲۲ درصد) و گونه (Macrocheles glaber) با ۱۷ نمونه (۲/۲ درصد).

نتیجه گیری: بیشترین مقدار شاخص سیمپسون و شانون ۰.۸۵۵۳ و ۰.۹۸۵ امربوط به زمستان و کمترین آنها به ترتیب با ۰.۸۲۳۵ و ۰.۸۳۴ امربوط به تابستان است این در حالی است که ضرایب منهینگ ۰.۷ و مارگالف ۱.۳۱۵ در تابستان کمترین مقدار را دارا است. بیشترین ضرایب سیمپسون ۰.۸۶۱۷ و شانون ۰.۲۱ در پارک آزادی دیده می‌شود.

واژه‌های کلیدی: تنوع، فون، کنه‌های میان استیگمایان، شیراز

*نویسنده رابط، پست الکترونیکی: Ostovan2001@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۱/۱۵ - تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۳/۲۳

مقدمه

خاک زیست بوم پیچیده‌ای است که به عنوان بخشی از زیست‌کره، نقش مهمی در تولید غذا و پایداری محیط زیست دارد. تنوع زیستی درون خاک برای کارکرد زیست بوم خارج از خاک ضروری است (Copley, 2000). خاک در زمرة مهمترین و متنوع‌ترین زیستگاه‌های داری غنای گونه‌ای و حاوی ترکیبی از متنوع‌ترین موجودات زنده است (Germida, et al., 1998; Hillel & Rosenzweig, 2005).

در مطالعات پوشش گیاهی و ارزیابی‌های زیست محیطی از تنوع گونه‌ای به عنوان یکی از شاخص‌های مهم و سریع در تعیین وضعیت اکوسیستم‌ها استفاده می‌شود (Hosseini et al., 2010). به طوری که هر اندازه در یک اکوسیستم تنوع گونه‌ای بیشتر باشد، محیط پایدارتر و از شرایط خود تطبیقی بیشتری برخوردار است & Jenkins (1998). از این رو حفاظت از تنوع گونه‌ای به عنوان مهمترین هدف در طولانی مدت برای حفظ عملکرد اکوسیستم‌ها ضروری است (Fontaine et al., 2007). مقدار تنوع زیستی تحت تأثیر تعداد غنای گونه‌ها و فراوانی نسبی گونه‌ها قرار دارد، یعنی هر چه تعداد گونه‌های یک جامعه بیشتر و فراوانی نسبی آن‌ها یکنواخت‌تر باشد، آن جامعه متنوع‌تر خواهد بود (Waite, 2000). تنوع گونه‌ای بخش عمدی از تنوع زیستی می‌باشد و در واقع یکی از مهمترین پارامترهای نشان دهنده تغییرات در اکوسیستم‌ها است (Ghahsare Ardestani et al., 2012). بنابراین نوع پوشش گیاهی (Collins, et al., 2003) و عملیات زراعی (Clark, 2006) روى انبوهای و تنوع زیستی کنه‌ها و سایر بندپایان تاثیر دارد.

در این بین زیر رده کنه‌ها از لحاظ تنوع گونه‌ای بیشترین را درخود جای داده است (خانجانی و حدادبرانی - نژاد, ۱۳۸۵). بنابراین یکی از مهمترین گروههای بندپایان که بیشترین گوناگونی را به خود اختصاص داده اند که ها هستند (Krantz, 1978). تراکم جمعیت کنه‌ها درون خاک به ویژه خاک‌های هوموسی بسیار بالاست به طوری که ۷ درصد مجموع جمعیت فون بی‌مهرگان خاکزی را تشکیل می‌دهند (Mahunka & Balogh, 1998). کنه‌ها تنوع تغذیه‌ای داشته و گروههای گیاه‌خوار، شکارگر، اکتوپارازیت، گرده‌خوار، فارچ‌خوار، نمات‌خوار و باکتری‌خوار دارند (Gerson et al., 2003) و برخی نیز در تبدیل مواد گیاهی به مواد آلی خاک نقش ایفا می‌کنند (Evans, 1992)، ضمن اینکه از وجود کنه‌ها خاکزی برای اثبات سلامت خاک و عنوان شاخصی برای کشاورزی پایدار هم استفاده می‌شود (Lebrun, 1989). بنابراین مطالعه تنوع گونه‌ای نقش مهمی در شناخت اکوسیستم‌های طبیعی ایفا می‌نماید و موجب درک بهتری از آنها شود (Behan-Pelletier and Bissett, 1992; Schowalter, 2006). Speight et al., 2008)

میان استیگمایان متنوع‌ترین و پر تعدادترین گروه از کنه‌های Parasitiformes هستند و غالباً آزادزی، برخی همزیست یا انگل می‌باشند (Walter & Proctor, 1999). تعداد ۱۰۹ خانواده متعلق به ۲۵ بالاخانواده از راسته میان استیگمایان فهرست شده است (Beaulieu et al., 2011). کلید شناسایی ۷۰ بالاخانواده از این راسته ارائه گردیده است (Lindquist et al., 2009). برای فون ایران ۳۴۸ گونه متعلق به ۱۲۸ جنس از ۳۹ خانواده و ۱۷ بالاخانواده از میان استیگمایان به جزء خانواده Phytoseiidae گزارش شده است (Kazemi and Rajaei, 2013).

محاسبه تنوع زیستی با شاخص سیمپسون برای کنه‌های مزو استیگمای فورتیک روی سوسک سرگین غلتان در استان گلستان (بهرامی و همکاران, ۲۰۱۱)، بررسی فون و تنوع کنه‌های میان استیگمای کودزی در شهرستان کرمان با استفاده از شاخص‌های شانون- ویز و پیلو (ارجمندی و همکاران, ۲۰۱۳) بررسی فون و تنوع زیستی در لرستان (حسنوند و همکاران, ۲۰۱۵)، بررسی فون و تنوع زیستی Laelapidae در جنوب گیلان (Ramroodi, et al, 2015) و تنوع زیستی

مزواستیگمایان در تهران (ملکی و همکاران، ۲۰۱۶) و بررسی اثر گونه‌های گیاهی روی تنوع کنه‌های خاکزی میان استیگمایان در باغ گیاهشناسی ارم شهر شیراز (Javan et al., 2017). نمونه‌هایی از مطالعات تنوع زیستی در ایران می‌باشند.

امروزه با توجه به اهمیت کنه‌ها در کشاورزی و اکوسیستم‌های کشاورزی، نیازمند مطالعاتی دقیق روی فون و روابط کنه‌ها با اکوسیستم هستیم. زیرا شناسایی فون و فلور، علاوه بر آنکه اساس بررسی‌های اکولوژیکی هستند، عامل موثری در ارزیابی و پیش‌بینی وضعیت آینده به جهت اعمال مدیریت در اکوسیستم‌ها می‌باشد. لذا در این مطالعه تنوع گونه‌ای کنه‌های خاکزی Macrochelidae از سطح خاک ۱۲ میزبان گیاهی از ۱۲ بوستان واقع در شهر شیراز بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

۱-۲- نمونه‌برداری و شناسایی گونه‌ها

به منظور جمع‌آوری و شناسایی گونه‌های خاکزی در فصول مختلف سال ۱۳۹۵ نمونه‌برداری از سطح خاک ۱۲ میزبان گیاهی در برخی از نقاط شهر شیراز صورت گرفت (جدول ۱ و ۲). تاریخ نمونه‌برداری به ترتیب ۲۵ فروردین، ۱۷ اردیبهشت، ۳ خرداد، ۱۰ تیر، ۲۵ مرداد، ۲۷ شهریور، ۲۵ مهر، ۲۸ آبان، ۲۹ آذر، ۲۰ دی، ۲۶ بهمن، ۱۰ اسفند ماه می‌باشد. نمونه‌برداری تا عمق ۱۵ سانتیمتری سطح خاک از محل سایه‌انداز درختان، درختچه‌ها و بوته‌ها بعمل آمد. وسیله نمونه‌برداری بیلچه مدرج بود. روی کیسه‌های پلاستیکی حاوی نمونه‌ها، مشخصات نمونه شامل تاریخ، نام میزبان، محل نمونه‌برداری و کد مربوطه الصاق شده، سپس نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل شدند. برای جداسازی کنه‌ها، قیف برلیز بکار گرفته شد و نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در این قیف برلیز قرار داده شد. کنه‌های استخراج شده جهت جداسازی در پتربیدیش ریخته کنه‌ها در زیر بینوکولر جدا شدند. به منظور تهیه اسلایدهای دائمی، پس از شفاف سازی مطلوب از نمونه‌ها مستقیماً از مخلوط هویر استفاده شد (Walter & Krantz, 2009) سایر مراحل شامل شناسایی، ترسیم و اندازه‌گیری می‌باشند که با استفاده از میکروسکوپ فازکتراست BX50 و مدل المپیوس^۱ (NIC^۲) BX51 موجود در آزمایشگاه کنه‌شناسی دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی شیراز انجام گرفت و اسلایدهای تهیه شده با استفاده از منابع معتبر و در دسترس تعیین گونه شدند.

¹ Olympus

² Nomarski Interference Contrast

جدول ۱- مختصات جغرافیایی محدوده‌های بررسی شده در شهر شیراز

Table 1. Geographical coordinates of the studied areas in Shiraz city

ارتفاع از سطح دریا (به متر)	مختصات جغرافیایی محدوده محل نمونه‌برداری	مختصات جغرافیایی
	29°35'24.14"N , 52°36'11.67"E	بوستان رضوی
	29°37'44.19"N , 52°32'24.95"E	پارک ازادی
	29°38'10.50"N , 52°33'42.77"E	خواجوی کرمانی
	29°36'13.77"N , 52°28'59.31"E	بوستان شقایق
	29°33'27.54"N , 52°33'4.92"E	بوستان مادر
	29°45'10.28"N , 52°24'40.24"E	بوستان صبا
	29°35'37.29"N , 52°29'45.75"E	بوستان ایرانی
	29°35'18.25"N , 52°30'9.69"E	بوستان فروزان
	29°33'52.49"N , 52°37'44.08"E	بوستان شهروند
	29°35'34.55"N , 52°36'21.25"E	بوستان نماز
	29°38'9.63"N , 52°31'34.20"E	باغ ارم
	29°37'42.87"N , 52°33'31.32"E	باغ جهان نما

جدول ۲- لیست گیاهان بررسی شده

Table 2. List of studied host plants

ردیف	نام فارسی	نام علمی	خانواده
۱	زرشک زیستی	Berberis ottawensis	Berberidaceae
۲	برگ نو	Ligustrum vulgare	Oleaceae
۳	گل فصلی		
۴	درخت کاج	Pinus	Pinaceae
۵	درخت نارنج		
۶	درخت سرو	Cupressus sempervirens	Cupressaceae
۷	پیراکانتا	Pyracantha coccinea	Rosaceae
۸	گل رز	Rosa	
۹	درخت افرا	Acer	Sapindaceae
۱۰	درخت نارون	Ulmus	Ulmaceae
۱۱	جونپیروس	Juniperus	Cupressaceae
۱۲	رزماری	Rosmarinus	Lamiaceae

۲-۲- محاسبه شاخص‌های تنوع‌زیستی

پس از شناسایی نمونه‌ها، داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Excel و Spss23 و Past4.02 محاسبه شد. به منظور محاسبه تنوع‌زیستی، از شاخص‌های زیر استفاده شد.

الف) شاخص تنوع گونه‌ای شanon- وینر

$$H = -\sum p_i \times \ln p_i \quad (1)$$

H: مقدار شاخص شanon- وینر

p_i: فراوانی نسبی هر گونه در نمونه ۱ ام

N = تعداد کل گونه‌ها

In = لگاریتم پایه e

ب) شاخص تنوع سیمپسون

$$1-D = 1 - \sum_i^S p_i 2 \quad \text{معادله ۲}$$

= ۱-D مقدار شاخص سیمپسون

S = تعداد گونه

P_i = فراوانی نسبی هر گونه در نمونه ۱ ام

پ) شاخص غنای گونه‌ای مارکالف

$$R = S - 1 / \ln(N) \quad \text{معادله ۳}$$

S: تعداد گونه‌ها

N: فراوانی تمام گونه‌ها

ت) شاخص یکنواختی پیت

$$EI = H / \ln(S) \quad \text{معادله ۴}$$

EI: مقدار شاخص پیلو

H: شاخص شانون وینر

S: تعداد گونه

ث) شاخص غنای گونه‌ای منهینگ

$$R = S / \sqrt{n} \quad \text{معادله ۵}$$

S: تعداد گونه‌ها

N: فراوانی تمام گونه‌ها

نتایج

۳- تنوع گونه‌ای و فراوانی نسبی

در این مطالعه ۸ گونه از ۲ جنس متعلق به که‌های خانواده Macrochelidae جمع‌آوری و شناسایی شد. طبق بررسی انجام شده در تمامی مناطق نمونه برداری از بین تعداد ۷۷۴ نمونه جمع‌آوری شده، بیشترین تعداد مربوط به گونه Macrocheles glaber (Muller, 1860) با ۱۷۰ نمونه و ۲۲ درصد فراوانی و کمترین تعداد را گونه Glypholaspis confusa (Foa) با ۱۷ نمونه و ۲.۲ درصد فراوانی به خود اختصاص داده (جدول ۳)

جدول ۳- تعداد و درصد فراوانی کنه‌های Macrochelidae

Table 3. Number and percent abundance of Macrochelidae mites

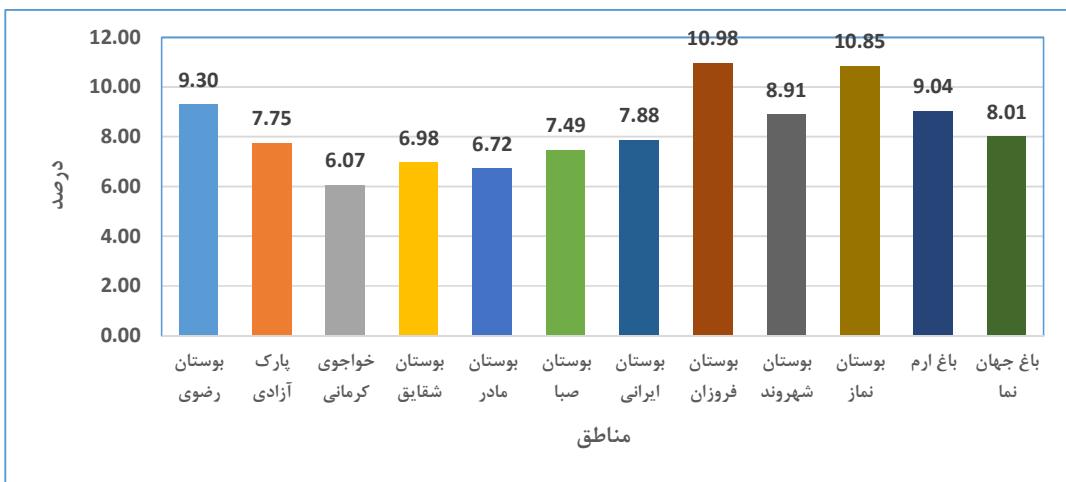
Species	تعداد	درصد
<i>Macrocheles glaber</i> (Muller,1860)	۱۷۰	۲۲
<i>Macrocheles muscaedomestica</i> (Scopoli)	۹۶	۱۲.۴
<i>Macrocheles merdarius</i> (Berlese)	۹۳	۱۲
<i>Macrocheles robustulus</i> (Berlese)	۱۲۴	۱۶
<i>Macrocheles scutulus</i> (Berlese)	۹۱	۱۱.۸
<i>Macrocheles peniciliger</i> (Berles,1904)	۸۲	۱۰.۶
<i>Macrocheles peniculatus</i> Berlese,1918	۱۰۱	۱۳
<i>Glypholaspis confusa</i> (Foa)	۱۷	۲.۲
جمع	۷۷۴	۱۰۰

در بین ۱۲ محل نمونه برداری شده، از بوستان فروزان تعداد ۸۵ نمونه با فراوانی نسبی ۱۰.۸۵ درصد بیشترین و کمترین تعداد کنه از بوستان خواجوی کرمانی با تعداد ۴۷ نمونه با فراوانی نسبی ۶.۰۷ درصد جمع آوری شده است
(جدول-۴ و شکل ۱)

جدول ۴- فراوانی و فراوانی نسبی (%) کنه‌های شناسایی شده از بوستانها

Table 4. Abundance and relative abundance (%) of identified mites of the parks

ردیف	بوستانها	تعداد	درصد
۱	بوستان رضوی	۷۲	۹.۳
۲	پارک آزادی	۶۰	۷.۷۵
۳	خواجوی کرمانی	۴۷	۶.۰۷
۴	بوستان شقایق	۵۶	۶.۹۸
۵	بوستان مادر	۵۲	۶.۷۲
۶	بوستان صبا	۵۸	۷.۴۹
۷	بوستان ایرانی	۶۱	۷.۸۸
۸	بوستان فروزان	۸۵	۱۰.۹۸
۹	بوستان شهر وند	۶۹	۸.۹۱
۱۰	بوستان نماز	۸۴	۱۰.۸۵
۱۱	باغ ارم	۷۰	۹.۰۴
۱۲	باغ جهان نما	۶۲	۸.۰۱
جمع	۱۲	۷۷۴	۹۹.۹۸

شکل ۱- فراوانی و فراآنی نسبی (%) کنه های شناسایی شده از بستانها

Fig. 1. Abundance and relative abundance (%) of identified mites of the parks

در مجموع بیشترین تعداد نمونه در کل محل های نمونه برداری با ۱۰۹ نمونه مربوط به پیراکانتا در مهر ماه است و کمترین آن با ۳۳ نمونه مربوط به کاج در تیر ماه است. طبق ماه های نمونه برداری در مهر، مرداد، خرداد، اردیبهشت، آذر، دی، فروردین، اسفند، شهریور، بهمن، آبان و تیر به ترتیب بیشترین تا کمترین نمونه ها جمع آوری شدند و در فصل بهار و پاییز بیشترین تعداد نمونه جمع آوری و شناسایی شده اند. در بین میزبانهای گیاهی پیراکانتا، نارنج، گل فصلی، برگ نو، افرا، نارون، زرشک زیستی، رزماری، سرو، جونیپرس، گل رز و کاج به ترتیب بیشترین تا کمترین میزبان گیاهی را داشتند (جدول ۵)

جدول ۵- تعداد گونه های جمع آوری شده طبق میزبان و زمان نمونه برداری در بستانهای مورد بررسی

Table 5. The number of collected species according to the host plants and sampling time in the studied parks

میزبان گیاهی	میزبان گیاهی	زرشک زیستی	برگ نو	گل فصلی	کاج	نارنج	سرو	پیراکانتا	گل رز	افرا	نارون	جونیپرس	رزماری
تاریخ نمونه برداری	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	دی	آذر	بهمن	اسفند	
بوستان رضوی	۵	۱۲	۱۰	۳	۸	۳	۱۰	۳	۶	۳	۶	۶	۳
پارک آزادی	۶	۵	۸	۶	۶	۵	۷	۳	۵	۴	۲	۲	۳
خواجهی کرمانی	۴	۲	۸	۲	۴	۲	۹	۲	۳	۳	۴	۴	۴
بوستان شقایق	۷	۵	۵	۱	۸	۲	۵	۱	۳	۹	۳	۳	۵
بوستان مادر	۳	۵	۷	۲	۴	۲	۱۰	۲	۷	۲	۲	۲	۵
بوستان صبا	۴	۳	۶	۲	۸	۷	۱۴	۳	۵	۳	۰	۰	۳
بوستان ابرانی	۳	۸	۷	۵	۷	۵	۵	۱	۴	۵	۸	۳	۳
بوستان فروزان	۵	۹	۱۱	۳	۱۰	۱۰	۱۰	۳	۶	۹	۶	۶	۳
بوستان شهروند	۸	۷	۸	۱	۱۰	۳	۱۰	۴	۶	۳	۲	۷	
بوستان نماز	۵	۶	۶	۲	۹	۳	۱۳	۴	۲۲	۵	۴	۵	
بوستان ارم	۴	۹	۶	۳	۸	۳	۷	۳	۵	۱۲	۳	۷	
بوستان جهان نما	۵	۶	۵	۳	۶	۱	۹	۵	۶	۹	۲	۵	
جمع کل	۵۹	۷۷	۸۷	۳۳	۸۸	۴۶	۱۰۹	۳۴	۷۵	۷۰	۴۳	۵۳	
جمع فصول		۲۲۳			۱۶۷		۲۱۸			۱۶۶			

با توجه به درصد فراوانی کنه‌ها در می‌یابیم که گونه *Glypholaspis confuse* در تمام بوستان‌ها و بطور کلی دارای کمترین میزان هستند. در بوستان فروزان کنه *Macrocheles robustulus* در باغ ارم کنه *Macrocheles glaber* دارای بیشترین فراوانی هستند. بطور کلی بوستان فروزان و نماز دارای بیشترین و خواجهی کرمانی دارای کمترین درصد کنه هستند (جداول ۱-۶ و ۲-۶).

جدول ۱-۶- تعداد و درصد گونه‌های کنه‌های میان استیگماتید خاکزی *Macrochelidae* در بستانهای مورد بررسیTable 6-1. The number and percentage of edaphic mesostigmatid mite species of *Macrochelidae* in the studied parks

Species	بوستان صبا		بوستان مادر		بوستان شفائق		خواجهی		کرمانی		رضوی		درصد	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد		
M. glaber	19	26.4	11	18.3	12	25.5	13	24.1	11	21.2	9	15.5		
M. muscaedomestica	8	11.1	9	15.0	9	19.1	7	13.0	6	11.5	6	10.3		
M. merdarius	9	12.5	7	11.7	4	8.5	6	11.1	5	9.6	6	10.3		
M. robustulus	11	15.3	10	16.7	6	12.8	7	13.0	9	17.3	9	15.5		
M. scutulus	8	11.1	7	11.7	6	12.8	8	14.8	6	11.5	3	5.2		
M. peniciliger	8	11.1	5	8.3	5	10.6	4	7.4	5	9.6	10	17.2		
M. peniculatus	7	9.7	8	13.3	3	6.4	6	11.1	9	17.3	14	24.1		
G. confusa	2	2.8	3	5.0	2	4.3	3	5.6	1	1.9	1	1.7		
کل بوستان	72	9.3	60	7.8	47	6.1	54	7.0	52	6.7	58	7.5		

جدول ۲-۶- تعداد و درصد گونه‌های کنه‌های میان استیگماتید خاکزی *Macrochelidae* در بستانهای مورد بررسیTable 6-2. The number and percentage of edaphic mesostigmatid mite species of *Macrochelidae* in the studied parks

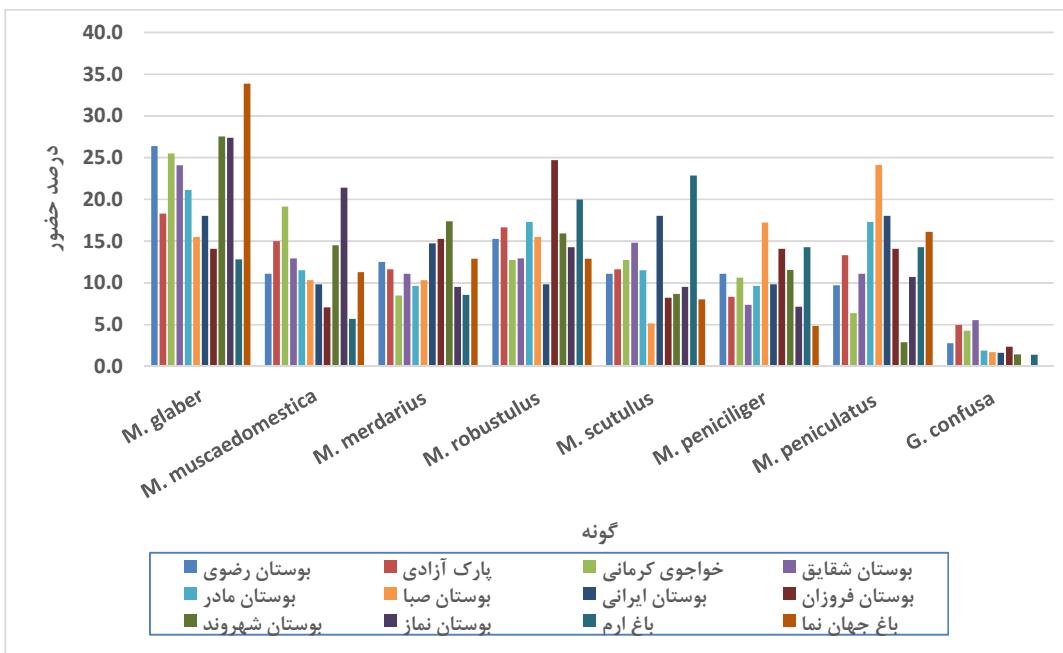
Species	بوستان ایرانی		بوستان فروزان		بوستان		بوستان نماز		بوستان شفائق		باغ ارم		درصد	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد		
M. glaber	11	18.0	12	14.1	19	27.5	23	27.4	9	12.9	21	33.9		
M. muscaedomestica	6	9.8	6	7.1	10	14.5	18	21.4	4	5.7	7	11.3		
M. merdarius	9	14.8	13	15.3	12	17.4	8	9.5	6	8.6	8	12.9		
M. robustulus	6	9.8	21	24.7	11	15.9	12	14.3	14	20.0	8	12.9		
M. scutulus	11	18.0	7	8.2	6	8.7	8	9.5	16	22.9	5	8.1		
M. peniciliger	6	9.8	12	14.1	8	11.6	6	7.1	10	14.3	3	4.8		
M. peniculatus	11	18.0	12	14.1	2	2.9	9	10.7	10	14.3	10	16.1		
G. confusa	1	1.6	2	2.4	1	1.4	0	0.0	1	1.4	0	0.0		
کل بوستان	61	7.9	85	11.0	69	8.9	84	10.9	70	9.0	62	8.0		

در مجموع گونه های *M. glaber* و *M. robustulus* به ترتیب با ۲۲ و ۱۶ درصد بیشترین درصد فراوانی و گونه *G. confusa* با ۲.۲ درصد کمترین فراوانی را داشتند (جدول ۷ و شکل ۲ و ۳)

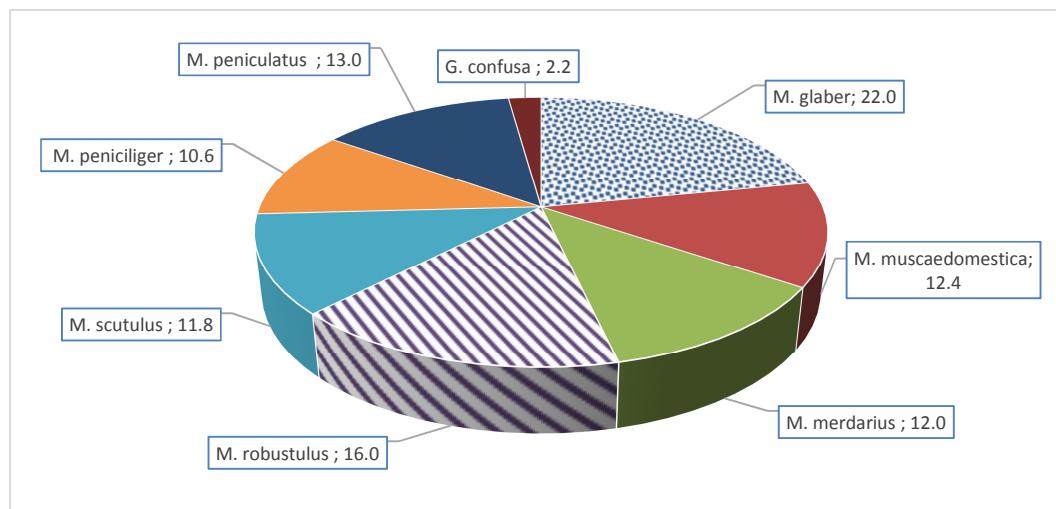
جدول ۷- مجموع درصد فراوانی گونه های جمع آوری و شناسایی شده در این مطالعه

Table 7. The total percentage of abundance of the collected and identified species in this study

Species	بوستان رضوی	پارک آزادی	خواجوی کرمانی	بوستان شقابیق	بوستان مادر	بوستان صبا	بوستان ابرانی	بوستان فروزان	بوستان شهروند	بوستان نماز	بوستان ارم	بوستان باغ	کل باغ جهان	کل نمای
<i>M. glaber</i>	26.4	18.3	25.5	24.1	21.2	15.5	18.0	14.1	27.5	27.4	12.9	33.9	22.0	
<i>M. muscaedomestica</i>	11.1	15.0	19.1	13.0	11.5	10.3	9.8	7.1	14.5	21.4	5.7	11.3	12.4	
<i>M. merdarius</i>	12.5	11.7	8.5	11.1	9.6	10.3	14.8	15.3	17.4	9.5	8.6	12.9	12.0	
<i>M. robustulus</i>	15.3	16.7	12.8	13.0	17.3	15.5	9.8	24.7	15.9	14.3	20.0	12.9	16.0	
<i>M. scutulus</i>	11.1	11.7	12.8	14.8	11.5	5.2	18.0	8.2	8.7	9.5	22.9	8.1	11.8	
<i>M. peniciliger</i>	11.1	8.3	10.6	7.4	9.6	17.2	9.8	14.1	11.6	7.1	14.3	4.8	10.6	
<i>M. peniculatus</i>	9.7	13.3	6.4	11.1	17.3	24.1	18.0	14.1	2.9	10.7	14.3	16.1	13.0	
<i>G. confusa</i>	2.8	5.0	4.3	5.6	1.9	1.7	1.6	2.4	1.4	0.0	1.4	0.0	2.2	

شکل ۲- مجموع درصد فراوانی گونه های جمع آوری و شناسایی شده در این مطالعه
2. The total percentage of abundance of the collected and identified species in this study

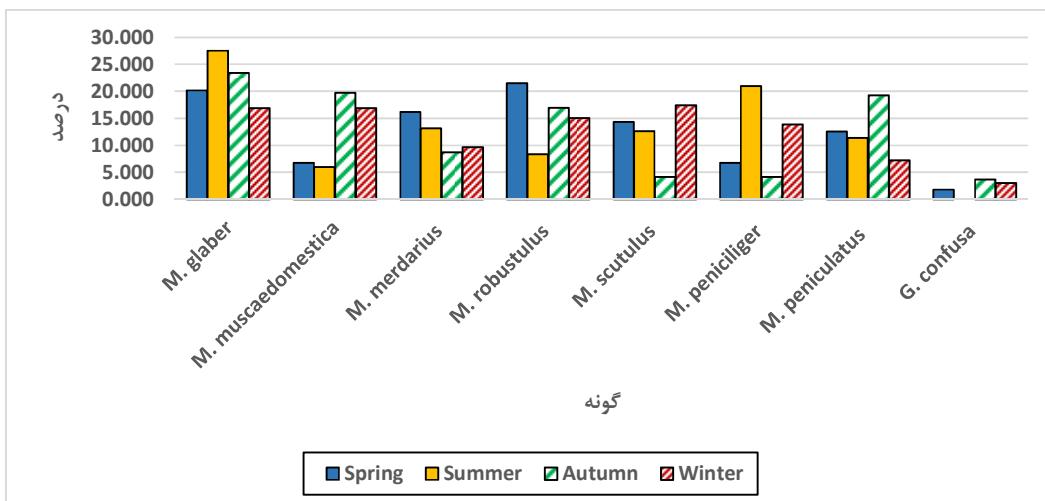
شکل ۳- مجموع درصد فراوانی گونه‌های جمع‌آوری و شناسایی شده در این مطالعه

Figure 3. The total percentage of abundance of the collected and identified species in this study

از نظر کلی در بهار کنه Macrocheles glaber و Macrocheles robustulus با ۲۱.۵۲ و ۲۰.۱۸ درصد بیشترین و کنه Glypholaspis confuse با ۱.۷۹ درصد کمترین را به خود اختصاص داده اند. در تابستان و پاییز کنه Macrocheles scutulus و در زمستان کنه Macrocheles glaber بیشترین فراوانی را داشته اند این در حالی است که کنه Glypholaspis confuse کمترین درصد را به خود اختصاص داده است (جدول ۸ و شکل ۴).

جدول ۸- تعداد و درصد کنه‌های میان استیگمایان خاکزی *Macrochelidae* در فصول مختلف در بوستانهای شیرازTable 8. The number and percentage of edaphic mesostigmatid mites of *Macrochelidae* in different seasons in Shiraz parks

Species	Spring				Summer				Autumn				Winter				کل
	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	
M. glaber	45	20.18	46	27.54	51	23.39	28	16.87	170	21.96							
M. muscaedomestica	15	6.73	10	5.99	43	19.72	28	16.87	96	12.40							
M. merdarius	36	16.14	22	13.17	19	8.72	16	9.64	93	12.02							
M. robustulus	48	21.52	14	8.38	37	16.97	25	15.06	124	16.02							
M. scutulus	32	14.35	21	12.57	9	4.13	29	17.47	91	11.76							
M. peniciliger	15	6.73	35	20.96	9	4.13	23	13.86	82	10.59							
M. peniculatus	28	12.56	19	11.38	42	19.27	12	7.23	101	13.05							
G. confusa	4	1.79	0	0.00	8	3.67	5	3.01	17	2.20							
کل	223	100	167	100	218	100	166	100	774	100							

شکل ۴- تعداد و درصد کنه های میان استیگمایان خاکزی Macrochelidae در فصول مختلف در بوستانهای شیراز

Figure 4. The number and percentage of Edaphic Mesostigmatid Mites of Macrochelidae in different seasons in Shiraz parks

۳-۲-شاخص های تنوع زیستی

بطور کلی تنوع گونه ای در تابستان کمتر از سایر فصول است. بیشترین مقدار شاخص سیمپسون ۸۵۵۳٪ و شانون ۱.۹۸۵ امریبوط به زمستان و کمترین آنها به ترتیب با ۰.۸۳۵ و ۰.۸۲۳۵ است. این در حالی است که ضرایب منهینگ ۰.۷ و مارگالف ۱.۳۱۵ ادر تابستان کمترین مقدار را دارا است اما در سایر فصول شبیه یکدیگر هستند. ضریب پیت در زمستان و پس از آن تابستان بیشترین مقدار را دارد. در پاییز کمترین مقدار را می توان دید (جدول ۹). بطور کلی بیشترین مقادیر کلیه شاخص مورد بررسی را در زمستان و کمترین آنها را در تابستان می توان دید. شاخص پیت کمترین مقدار را در پاییز دارد (جدول ۹).

جدول ۹- شاخص های تنوع گونه ای در فصول مختلف

Table 9. Species diversity indices in different seasons

	Spring	Summer	Autumn	Winter
Taxa_S	8	7	8	8
Individuals	96	96	96	96
Dominance_D	0.1588	0.1765	0.1719	0.1447
Simpson_1-D	0.8412	0.8235	0.8281	0.8553
Shannon_H	1.922	1.834	1.875	1.985
Evenness_e^H/S	0.8546	0.8942	0.8155	0.9099
Brillouin	1.604	1.529	1.559	1.663
Menhinick	0.8	0.7	0.8	0.8
Margalef	1.534	1.315	1.534	1.534
Equitability_J	0.9245	0.9425	0.9019	0.9546
Fisher_alpha	2.046	1.714	2.046	2.046
Berger-Parker	0.21	0.27	0.23	0.17
Chao-1	8	7	8	8

بیشترین ضرایب سیمپسون و شانون در پارک آزادی دیده می‌شود و کمترین آنها را در باغ جهان نما می‌توان یافت به عکس پارک آزادی بیشترین ضرایب پیت را دارد و بوستان شهروند کمترین مقدار را دارد بوستان نماز و باغ جهان نما کمترین شاخص‌های منهینگ و مارگالف را دارند و در سایر بوستان‌ها این شاخص‌ها بسیار نزدیک یکدیگرند. در بوستان شهروند بیشترین شاخص مارگالف مشاهده می‌شود (جدول ۱۰).

جدول ۱۰- شاخص‌های تنوع گونه‌ای در مناطق مختلف و کل داده‌ها

Table 10. Species diversity indices in different areas and total data

	بوستان رسوی	پارک آزادی	خواجوي كرمانی	بوستان شقايق مادر	بوستان صبا	بوستان ابرانی	بوستان فروزان	بوستان شهروند	بوستان نمaz	بوستان ارم	بوستان جهان	باغ باغ	باغ باغ	TOTAL
	د												نما	
Taxa_S	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	8	7	8	8
Individuals	97	97	96	96	96	97	96	98	95	97	96	96	98	
Dominance_D	0.155 9	0.138 3	0.1589 8	0.146 1	0.150 6	0.160 6	0.148 5	0.156 0.175	0.176	0.16	0.19 6		0.1463	
Simpson_1-D	0.844 1	0.861 7	0.8411 2	0.853 9	0.849 4	0.839 4	0.851 5	0.843 0.826	0.824	0.84 4	0.80 4		0.8537	
Shannon_H	1.957	2.021	1.949	1.997	1.96	1.917	1.961	1.943	1.858	1.838	1.91 4	1.78 5		1.979
Evenness_e^H/ S	0.884 8	0.943 3	0.8775 8	0.921 9	0.887 2	0.849 2	0.888 2	0.872 0.802	0.802	0.898	0.84 7	0.85 2		0.9043
Brillouin	1.682	1.743	1.627	1.674	1.64	1.645	1.641	1.714	1.498	1.579	1.59 6	1.48 2		1.75
Mehinick	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	0.8	0.7	0.8	0.7		0.8
Margalef	1.53	1.53	1.534	1.534	1.534	1.53	1.534	1.527	1.537	1.312	1.53 4	1.31 5		1.527
Equitability_J	0.941 2	0.971 9	0.9371 4	0.960 8	0.942 8	0.921 8	0.943 2	0.934 2	0.894 7	0.944 7	0.92 0.91	0.91 0.91		0.9516
Fisher_alpha	2.046	2.046	2.046	2.046	2.046	2.046	2.046	2.046	2.046	1.714	2.04 6	1.71 4		2.046
Berger-Parker	0.26	0.18	0.25	0.24	0.21	0.24	0.18	0.24	0.27	0.27	0.22	0.33		0.22
Chao-1	8	8	8	8	8	8	8	8	8	7	8	7		8

با توجه به اهمیت این ۵ ضریب تفاوت آنها را در بوستان‌ها و فضول مختلف با کمک تجزیه واریانس و مقایسه مقادیر آنها در فضول و بوستان‌ها با آزمون LSD در سطح پنج درصد بررسی می‌نماییم. با توجه به سطح معناداری مقدار f شاخص‌های سیمپسون و پیت در نقاط مختلف تفاوت معناداری در سطح ۵ درصد دارند در حالیکه فضول از نظر آماری در سطح ۵ درصد معنادار نبوده اما در برخی شاخص‌ها تفاوت معناداری در سطح ۱۰ درصد دارند (جدول ۱۱).

جدول ۱۱- میانگین مربعات و سطح معناداری فاکتورها در شاخص‌های مختلف تنوع ریستی

Table 11. Mean squares and significance level of factors in different indices of biodiversity

منابع تغییر	درجه آزادی	شاخص سیمپسون		شاخص شانون		PEET		شاخص منهینگ		شاخص مارگالف	
		MS	Sig.	MS	Sig.	MS	Sig.	MS	Sig.	MS	Sig.
منطقه	11	.0017	0.039*	.024	.060	.008	0.049*	.007	.235	.034	.229
فصل	3	.0013	.178	.029	.080	.003	.441	.014	.060	.066	.062
خطا	33	.0008		.012		.004		.005		.025	
کل	47										

*: معناداری در سطح ۵ درصد

مقایسه بین سطوح مختلف شاخص ها موید آن است که بهار و زمستان بیشترین و تابستان کمترین شاخص شانون را دارد. همین امر در مورد شاخص منهینگ و مارگالف نیز صدق می کند. در دیگر شاخص ها تفاوت چندانی مشاهده نمی شود(جدول ۱۲).

جدول ۱۲- مقایسه میانگین شاخص های تنوع زیستی فصوی مختلف

Table 12. Comparison of average biodiversity indices of different seasons

فصل	Simpson_1-D	Shannon_H	PEET	Menhinick		Margalef	
بهار	.80767	A	1.77308	A	.86042	A	.69167
تابستان	.78533	A	1.66625	B	.86367	A	.61667
پاییز	.79725	A	1.73467	AB	.83600	A	.68333
زمستان	.80750	A	1.76717	A	.87575	A	.67500
						AB	1.29275
							AB

شاخص سیمپسون بیشترین مقادیر خود را در پارک آزادی و ایرانی و کمترین آن را در باغ جهان نما دارد. شاخص شانون بیشترین مقدار خود را در پارک آزادی و کمترین آنها را در بوستان شهروند دارد. بالاترین مقدار شاخص پیت در بوستان خواجهی کرمانی و کمترین آنها در بوستان فروزان مشاهده می گردد، در حالیکه بوستان فروزان و پارک آزادی بیشترین مقدار منهینگ را دارند. کمترین آنها مربوط به بوستان شهروند است. شاخص مارگالف نیز بیشترین مقادیر خود را در پارک آزادی ، ایرانی و فروزان و کمترین میزان را در بوستان شهروند مشاهده می شود(جدول ۱۳).

جدول ۱۳- مقایسه میانگین شاخص های تنوع زیستی مناطق مختلف

Table 13. Comparison of average biodiversity indices of different areas

منطقه	Simpson_1-D	Shannon_H	PEET	Menhinick		Margalef	
بوستان رضوی	.80200	AB	1.74625	ABC	.85650	ABC	.67500
پارک آزادی	.82800	A	1.85750	A	.89050	AB	.72500
خواجهی کرمانی	.80850	AB	1.73400	ABC	.91500	A	.62500
بوستان شناقیق	.81275	AB	1.78200	AB	.88300	AB	.67500
بوستان مادر	.81350	AB	1.78025	AB	.88700	AB	.67500
بوستان صبا	.80850	AB	1.74700	ABC	.88950	AB	.65000
بوستان ایرانی	.82800	A	1.84175	AB	.90150	AB	.70000
بوستان فروزان	.78250	AB	1.71275	ABC	.77025	C	.72500
بوستان شهروند	.76800	B	1.58350	C	.85050	ABC	.57500
بوستان نماز	.77700	B	1.66075	BC	.81250	BC	.65000
باغ ارم	.79125	AB	1.70500	ABC	.82525	ABC	.67500
باغ جهان نما	.77325	B	1.67275	BC	.82600	ABC	.65000
						AB	1.20250
							AB

بحث

این پژوهش با هدف بررسی تنوع گونه‌ای کنه‌های میان استیگما از خانواده Macrochelidae در سال ۱۳۹۵ در شهر شیراز صورت گرفت است. در مجموع تعداد ۷۷۴ نمونه متعلق به ۸ گونه از خانواده Macrochelidae از ۱۲ میزبان گیاهی جمع آوری گردید. محاسبه شاخص‌های تنوع زیستی‌ها با استفاده از شاخص سیمپسون، شانون وینر، پیت، منهینگ و مارگالف محاسبه گردید.

در بررسی فون و تنوع گونه‌ای کنه‌های میان استیگما خاکری بالاخانواده‌های Ascoidea و Eviphidoidea در شهرستان خرم آباد استان لرستان میزان شاخص‌های تنوع شانون وینر و غنای گونه‌ای در زیستگاه‌ها و مناطق مختلف از تفاوت معنی داری برخوردار بود. (Hasanvand et al., 2015). در این پژوهش نیز ضرایب شاخص‌های تنوع زیستی در بوستانهای مورد مطالعه در مواردی بیشترین و کمترین بودند و در مواردی شاخص‌ها بسیار نزدیک بهم بودند.

بررسی فون و تنوع گونه‌ای خانواده Laelapidae در جنوب استان گیلان نشان داد که شاخص‌های تنوع زیستی با توجه به نوع پوشش گیاهی و فصل نمونه برداری، تفاوت معنی داری دارند به طوری که بیشترین شاخص در مناطق جنگلی و کمترین مقدار آن در مناطق زراعی مشاهده گردید. همچنین در بین فصول مختلف سال فصل بهار کمترین میزان غنای گونه‌ای مارگالف را داشته است. (Ramroudi et al., 2015). در این مطالعه نیز تعداد نمونه‌های جمع آوری شده از ۱۲ میزبان گیاهی تفاوت داشت و در فصل بهار و پاییز بیشترین تعداد نمونه جمع آوری و شناسایی شده‌اند. تنوع گونه‌ای در تابستان کمتر از سایر فصول بود زیرا کمترین مقدار شاخص سیمپسون و شانون کمربوط به تابستان بود و ضرایب منهینگ و مارگالف در تابستان کمترین مقدار را داشت. بطور کلی بیشترین مقادیر کلیه شاخص مورد بررسی را در زمستان و کمترین آنها را در تابستان بود و همچنین مقایسه بین سطوح مختلف شاخص‌ها نشان داد که بهار و زمستان بیشترین و تابستان کمترین شاخص شانون را دارد. بنابراین نوع پوشش گیاهی و فصل نمونه برداری روی شاخص‌های تنوع تاثیر دارند.

طبق بررسی اثر گونه‌های گیاهی روی تنوع کنه‌های خاکری میان استیگما در باغ گیاه شناسی ارم شیراز با استفاده از شاخص تنوع سیمپسون و شانون وینر، بیشترین و کمترین تنوع گونه‌ای به ترتیب در درخت شاه بلوط هندی سرخ و اسطوخودوس بود (Javan et al., 2017). در این پژوهش نیز مطالعه میزبانهای گیاهی نشان داد گیاه پیراکانتا و کاج به ترتیب بیشترین تا کمترین میزبان گیاهی را داشتند. بنابراین اثر گونه‌های گیاهی را روی تنوع نشان میدهد.

References

- iting Mesostigmata (Acari) in Kerman County, South Eastern Iran, Persian Journal of Acarology, 2, (2): 253-263.
- Bahrami, F., Arbabi, M., Vafaei Shoushtari, R., & Kazemi, S. 2011.** Mesostigmatic Mites Associated with Coleoptera and Biodiversity Calculation of These Mites Phoretic on Dung Beetles in Golestan Province (North of Iran), Middle-East Journal of Scientific Research, 9 (3): 345-366.
- Balogh, J., & Mahunka, S. 1983. Primitive Oribatids of the palaearctic region, Elsevier Pub., Amsterdam, 372 pp.
- Beaulieu, F., Dowling, A. P. G., Klompen, H., Moraes G. J. de and Walter D. E. 2011.** Superorder Parasitiformes Reuter, 1909. In: Zhang, Z. Q. (Ed.). Animal biodiversity: An outline of higher level classification and taxonomic richness. Zootaxa 3148: 123-128.
- Behan-Pelletier, V.M. and B. Bissett, 1992.** Biodiversity of Nearctic soil arthropods, Canadian Biodiversity, 2(3): 5-14.
- Clark, S., Szlavecz, K., Cavigelli, M.A. and Purrington, F. 2006 .** Ground beetle (Coleoptera: Carabidae) assemblages in organic, no-till, and chisel-till cropping systems in Maryland“ Environmental Entomology 35(5):1304-1312.
- Collins, K.L., Boatman, N.D., Wilcox, A. and Holland, J.M. 2003.** Effects of different grass treatments used to create overwintering habitat for predatory arthropods on arable farmland. Agriculture, Ecosystems and Environment 96: 59-67.
- Copley, J., 2000.** Ecology goes underground. Nature, 406: 452-454.
- Evans, G. O. 1992.** Principles of Acarology. CAB International, Cambridge, 565 PP.
- Fontaine, N., M. Poulin & I. Rochefort, 2007.** Plant diversity associated with pools in natural and restored peatlands, Mires and Peat, 2(06): 1-17.
- Germida, J.J., S.D. Siciliano, J. Renato de Freitas and A.M. Seib, 1998.** Diversity of rootassociated bacteria associated with field-grown canola (*Brassica napus* L.) and wheat (*Triticum aestivum* L.). FEMS Microbiology Ecology, 26(1): 43-50.
- Gerson, U., Smiley, R.L., & Ochoa, R. 2003.** Mites (Acari) for pest control, Blackwell Publishing, Oxford, 539 p.
- Ghahsare Ardestani, E., H. Eghdami, M. Nasr Nasiri and M. Tarkesh, 2012.** Environmental factors relationships with Hill's diversity index in four rangeland sites in Easfahan. .The 5th National Conference on range and management of Iran. Broujerd.16-18 May. 379 pp.
- Hillel, D. and C. Rosenzweig. 2005.** The role of biodiversity in agronomy, Advances in Agronomy, 88: 1-34.
- Hasanvand, Sh. Jafari, Sh. Kazemi and J. Shakarami. 2015.** Fauna and species diversity of edaphic mesostigmatic mites of superfamilies Eviphidoidea and Ascoidea (Acari: Mesostigmata) in Khorramabad County, Lorestan Province. 4(4): 25-34.
- Hosseini M., M. A. Zare Chahouki, H. Azarnivand and A. Tavili, 2102.** Floristic lists and indices of species diversity of Taleghan rangelands (case study: Vasht Watershed). The 5th National Conference on range and management of Iran, Broujerd, 16-18 May, 379 pp.
- Javan,S., ostovan,H., and Hesami, Sh. 2017.** Effects of plant species on diversity of soil Gamasina mites (Acari: Mesostigmata) in Eram botanical garden. Journal of Entomological Research, 9(2): 155-172.
- Jenkins, M., & Parker, A. 1998.** Composition and diversity of woody vegetation in silvicultural openings of southern Indiana forests, Forest Ecology and Management, 109: 57-74.
- Kazemi, Sh. & Rajaei, A. 2013.** An annotated checklist of Iranian Mesostigmata (Acari), excluding the family Phytoseiidae. Persian Journal of Acarology, 2 (1), 63–158.
- Khanjani, M and Haddad Irani-Najad, K . 2006 .** Harmful mites of agricultural products of Iran. Publications of Boali Sina University. 526.
- Krantz, G. W. 1978.** A Manual of Acarology. Oregon state university Book stores, Inc, Corvalis, USA, 570.
- Krantz, G.W., & Walter, D.E. 2009.** A manual of Acarology.(3red.) Texas Tech University Press: 807pp.

- Lebrun, P.H. 1989.** Soil mites in Belgium: A review, *comptes rendus du Symposium Invertebres de Belgique*, PP. 203-210.
- Lindquist E E., Krantz G W. and Walter D E. 2009.** Order Mesostigmata, In: Krantz G W and and Walter D E. (Eds), *A Manual of Acarology* (3rd ed), Texas Tech Beaulieu F, Weeks A, Free-living mesostigmatic mites in Australia: their roles in biological control and bioindication. *Animal Production Science*, 47 (4): 460-478.
- Maleki, Sh., Ostovan, H., Baniameri, V. and Joharch, O. 2016.** Biodiversity of mesostigmatic soil mite fauna (Acari: Mesostigmata) of a city park located in Tehran, Iran. *Journal of Entomological Society of Iran*, 36(3): 181–194.
- Ramroodi, S., Hajizadeh, J. and Karimi-Malati, A. 2015.** Fauna and biodiversity of edaphic laelapid mites (Acari: Mesostigmata: Laelapidae) in south of Guilan Province. *Plant Pests Research*, 5(2): 73-84.
- Schowalter, T.D., 2006.** Insect ecology: an ecosystem approach, Academic Press, London, 633 p.
- Shannon, C.E., & Wiener, W. 1949.** The mathematical theory of communication. Urbana, University of Illinois Press, 177 p.
- Simpson, E.H. 1949.** Measurement of diversity, *Nature*, 163: 1- 688.
- Speight, M.R., M.D. Hunter & A.D. Watt. 2008.** Ecology of insects: concepts and applications. Wiley-Blackwell, New Jersey, 579 p.
- Walter, D. E. and Proctor, H. C. 1999.** Mites: Ecology, Evolution and Behaviour. CABI Publishing, Wallingford, UK. pp: 584.

Species Diversity of Mites from the Macrochelidae Family (Acari: Mesostigmata) in Some Areas of Shiraz

N. Asadpour¹, H. Ostovan^{2*}, Sh. Hesami³

1- PhD student, Department of Entomology, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

2-Professor of Entomology Department, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

3-Associate Professor, Department of Entomology, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

Abstract

Introduction : Species diversity is one of the most significant indicators of changes in ecosystems. Due to their nutritional diversity, abundance, and ubiquity, mites can be a good representative of arthropods in the soil. Whereas Mesostigmatic mites are the largest in terms of number and distribution in Parasitiformes and are able to live among different terrestrial habitats, they can be of great ecological importance. Therefore, the diversity of stigmatic mites from the Macrochelidae family was studied in 2016 in Shiraz.

Material and Methods : A total number of eight species of two genera belonging to the Macrochelidae family was identified and collected from 12 plant hosts in the parks of Shiraz. The highest number of samples was collected in spring and autumn. The highest to lowest samples were collected in October and July, respectively. Among the plant hosts, Piracanta with 109 samples and pine with 33 samples had the highest to lowest hosts, respectively. Biodiversity was calculated with Shannon-Wiener, Simpson, Margalf, Pete, Manhink indices using Past 4.02 and Spss23 software

Discussion : Macrocheles glaber (Muller, 1860) with 170 specimens (22%) and Glyptholaspis confusa (Foa) with 17 specimens (2.2%) had the highest and lowest frequencies, respectively.

Result : The highest values of Simpson index 0.8553 and Shannon 1.985 are related to winter, and the lowest values are 0.8235 and 1.834, respectively, related to summer while the Manning coefficient is 0.7 and the Margalf coefficient 1.315 and they are the lowest values in summer. The highest coefficients of Simpson and Shannon which are 0.8617 and 2.021 respectively, can be seen in Azadi Park.

Keywords: Diversity, Fauna, Mesostigmatic mites, Shiraz

* Corresponding Author, E-mail: Ostovan2001@yahoo.com:

Received: 4 Apr. 2022 – Accepted: 13 Jun. 2022

